

המונח נדק

יצחק, תושב רחובות העובד כנוגה מונית בקשר מכבים-ירעot, העלה למוינותו שלושה אנשים ממוצא עברי ■ חיל צה"ל שעמד במחסום סמור קבוע כי אישורי השהייה שלהם חוקיים ■ אלם שוטר מג"ב שעצר אותו במחסום אחר טען כי מדובר בשב"חים, שלל את רישיונו ושלח אותו למעצר בית

מאור-צוו

ceilomim: על בדוק

שעה, שעתים, שלוש שעות, ותוך כדי עורך הדין מנשה לתפוס את אותו רס"ד במשטרה לשאלות אלו למה הם לא שולחים נציג. רק אחרי שלוש שעות וחצי הם פתאום חזרו אלינו ואמרו שכטב האישום לא מוכן, והדרין לא יתקיים. בנסיבות האישום לא מוכן, והוא עוזר ולא נכס לכי. זה פשוט ביזיון, אין לי מה להגיד. אם אני לא הייתי מגע בדין, כבר מזמן היו עורכי דין או שמים עלי' אותם. באותו רגע הרמתי ידיים, מול שפה נכנס עורך הדין לעשות הכל במקומי".

מיד לאחר מכן מוכתאים בית המשפט שלחו עוז' בזבניהם שני מכתבים שმטרתם היה להסביר ליצחק את רישיונו כמה שיורט מהר. אחד מהמכתבים מוען למשטרת מודיעין, והשני - במריה שראשו לא תקבל - לבית משפט השלום בניו יורק.

ברמלה שורה למשטרה להחויר את הרישיון. בבית המשפט קיבלו את טענותיו של יצחק חמישה ימי מעצר בית, איסור כניסה לעיר מודיעין עין למשך שבועיים ושלילת רישיון ל-30 יום. יש לציין כי על פי החוק בישראל, לשוטר מותר לשלול לאדם את הרישיון ל-30 ימים בו מקום על עבירה חמורה, וזה גם מה שנאמר ליצחק, אך במקרה שלו לא מודבר בעבירות חמורה אלא יותר בכיוון של עבירה פלילית, אם בכלל.

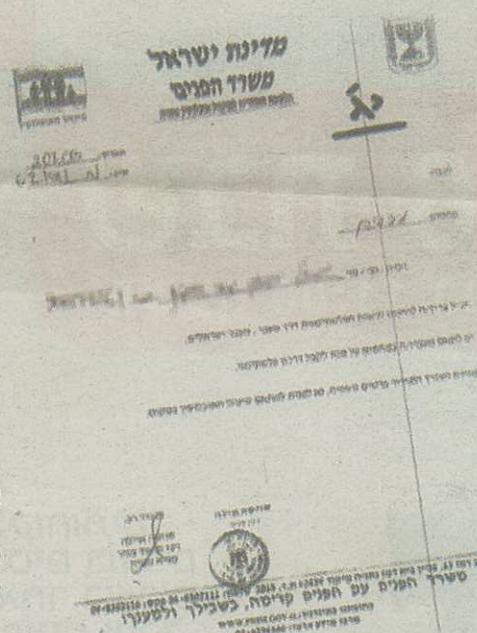
יצחק: "פה הגעת לנקודה שהם שברו אותה. ישב כמו שעות עם הפקידה כשהוא מנסה להסביר לה שזה לא בתבעורה אלא בפeligim, והוא מתווכח איתו עד שסוף-סוף עלו על הטעתה. בכלל, עד יומם לפני זה היה מונה לאוות רס"ד על השולחן. הוא לא עשה עם זה כלום, ואפיו איבר את הרישיון. והמרהים שאף רשות או גוף לא יודעים איפה הרגלים ואיפה הידים שלהם. פשוט כואב עד כדי גיחוך, וכי סובל מזה? אני, האורה הקטן".

- מה הייתה עשוותם לא היה לך בסוף לעורך דיז? "

"איו ואבו, גם עכשו אין לי בסוף לעורך דין, אבל אין מה לעשות, אחרת כבר בטח היה יושב בכלל או רעב ללחם".

את האמון במערכת יצחක איבר כבר מזמן, אך כדי לגרום לו עוד סבל קפוץ ואחרון המערכות גם שלחה אותו לבובו יום עבורה, כסף ועצבים על הוצאה ישיוו חרש בעצמו.

יצחק: "אחרי כל זה עוד שלחו אותו להוציא

אישור השהייה של אחד הנושאים. רק לי?"

הסיטוט הגדול וההשפלת החלו בנקודה הוו, כאשר הוא נתקל במחסום ארכיון מג"ב בשיתוף עם המשטרת.

יצחק: "שוטר מג"ב סימן לי לעצור - זה היה ממש אחראי שתי דקות נסעה מהמחסום הקודם, עצרתי וירדתי מהרכבת. השוטר בקשת לראות את האישורים של הנושאים. לאחר בדיקה קצרה לפתח ערב עליי עולמי - הוא החל לצעוק עליי שאני מסיע שב'חים ואני מסיע למחלבים, ושאני עושה עבירה פלילית. נבהלה. כחילים לא הסתכתי עם החוק וו פעם ראשונה שאני נתקל בשוטר בצוואר צו. הרגשתי מושפל ולא ידעתי מה לעשות. סייפתי לו שלפני דקה הקץן במוחם אמר לי שהאישרים תקפים ואין בעה שאני מסיע אותם לתוך תחומי הארץ. הקץן בדק את האישורים כמה דקות, עיין בהם ואו שחרר אותו במילים 'סעו לשולם, הכל בסדר'. ברגע שהוא אמר לי את זה הבנתי שהוא בסדר גמור והמשכתי לנסוע".

התופעה של רミסת הארץ הקטן תחת רגלי הענק של הרשות נפוצה וכואבת, אך כאשר מתווספת לכך אטיות ופגיעה בפרקתו של אדם, זה כבר עובר כל גבול.

"נותנים לך להרגיש כמו סמרטוט, זורקים אותו אחד, רשות אחת אחרת, איו מין מדינה זו?", כך אומר השבע יצחק (שם ברדי), נגה מונת בן 69 מרוחבות.

המקרה של יצחק מראה כיצד ברגע לפצוף במערכת נחוץ בשיטויות תחת הטנק שנקרוא רשות. פרנסתו היחידה של יצחק היא מקו המר נתאות והוא עשה כבר למלعلا מעשר שנים. לפני שלושה שבועות נסע כחרגולו בכוו שלו, קו מכבים-ירעot, כאשר לפתע ניגש אליו שלושה אנשים ממוצא עברי וביקשו שייעלה אותם למונת. יצחק, אדם שומר חוק בעל גילוון עבריות נקי לחלוין, ביקש מהם להציג בפניו אישורי כניסה למדינת ישראל על מנת שיוכל לקחת אותם איתו.

יצחק: "אני מפחד על הפנסה שלי ואני יודע שבאזור הזה והמוסכו, שאם תופסים אותי מטעם טרוריסטים ואחרי זה גם הקירה פילילית. אני זו אוטומטית ואחרי זה גם הקירה פילילית. אני מכיר את זה מספיק טוב בשכל לא לעשות טוויו וו. ידעתי שיש במרקח של חמש דקות ממש מהסום של צה"ל. אמרתי להם להוציא את האישים, והם הראו לי אותם. אני לא עובד במינהל האוכלוסין אבל ואיתי חותמת מדינת ישראל ואת השמות שלהם. העלית אותם ונסעתי לכיר וו המחסום בזומות שליחת".

לאחר שיצחק העלה את שלושת הנושאים, הוא המשיך בניסעתו והגיע למחסום. יצחק ראיית שם קזין וניגשתי אליו עם האישורים. בקשתי ממנו שיבrok האם האישורים האלה תקפים ואין אין בעה שאני מסיע אותם לתוך תחומי הארץ. הקץן בדק את האישורים כמה דקות, עיין בהם ואו שחרר אותו במילים 'סעו לשולם, הכל בסדר'. ברגע שהוא אמר לי את זה הבנתי שהוא בסדר גמור והמשכתי לנסוע".

"התהונתי שלא יפגעו לי נסועה"

לאחר שיצחק עזב את המחסום, הוא המשיך בנסעה למחו' חפץ של אותן שלושה נסעים.

"איןדו את הרישיון שלו"

פה לא הסТИים הסיטוט של יצחק, ابوתו מעמד הרס"ד המשטרתי הורה לו להתייצב ב-20.7 בבית המשפט לתבעורה ברמלה בפני שופט תורן. לדבריו עורך דין שלו יצחק, יגאל בזבנימין, הכוונה היהתה להגיש נגרו כתוב אישום. לאחר שהשהה במעצר בית, שכר יצחק את שירותו של בזבנימין מיום, אך לא אפשרות להיפגש עמו. בתאריך הנקבז, יום חמישי שuber, התקיימו השניות בבית משפט.

יצחק: "הגעת יhour עם עורך הדין לבית המשפט, פט, וחיכינו לשעת הדיון. חיכינו ועברו לפרט למסמכים שיש בידיהם תקפים אך ורק ליהודה

וושומרנו, בו מקום הם לקחו ממוני את הרשיונות ואמרו לו לנסוע אחרים לתחנת מודיעין. יצחק: "איך הם עושים כזה דבר? בקשתי מהם שיביאו אותי למסחוטות והתהונתי שלא יפגעו לי בפרנסת".

עו"ד יגאל בז'בנימן, השוטר סירב לבור

**"השוטר החל לצעוק עליי שאוי מסיע
שנ"חים ואני מסיע למחבלים, ואני
עשה עבירה פלילית. ננהלה.
סיפרתי לו שלפנינו דקה הקצין
במחסום אמר לי שהאישורים תקפים
וניקשתי מהם שיבוא איתי לאוות
הקצין. אפילו התחננתי"**

חצי שעה בתור ולהוציא את הרישוון".

"ענשי אוי אנס לחנות"

עו"ד יגאל בז'בנימן, שהוא שבר יצחק, כועס מואוד: "מרשי טען בפני השוטר כי בטרם הסכים להסיע את הנוסעים ביקש מהם להציג בפניו אישורי כניסה לישראל, וכשהגיעו למחסום הצבאי הממוקם בצומת מכבים, ביקש מהקצין שאישר את המחסום לברוך את רישונות הנוסעים.

"רק לאחר שזה אישר לו להמשיך בנסיעתו הוא הצה את המחסום לכיוון צומת שילת. דבריו אלה לא התקבלו על ידי שוטר מג"ב שעצר אותו. השוטר אף סירב לאמת את טענותיו מול הקצין שאישר את הכניסה כאמור, אשר היה המרחק של מספר דקות נסעה מהמקום בו נעצר.

"בסוף חיל השוטר המג"ב שעצר את מרשי להעתדר לבקשתו ולכדר – ולו בקשר אלוחוטי – עם המחסום הממוקם במכבים מול קצין זה"ל שהה במקום, כי הआחרון אכן אישר את כניסה."

טו עם הנוסעים, הרי שעוגמת הנפש שנרגמה למרשי ושלילת הרישוון שפגעה באופן ישיר בפרנסתו הייתה נמנעת.

"לא זאת בלבד, אלא שלאחד שמרשי ביקש באמצעותו לקבל את רישונו והוא בקשר אלוחוטי, התברר לו לתרמהתו כי הרישוון אבד ולפיכך נאלץ לפנות למשוד הרישוי לחוזאת רישוון חדש שהציד ממנה תשולם נוספת והזיא מכיסו.

"במידה והיה קשור דראי וישראל בין גורמי הביטחון השונים, קרי צה"ל, מג"ב ומשטרת ישראל, הייתה לבתוח נמנעת ממרשי עוגמת הנפש המוותה רת עם כל המשתמע מכך".

את החוויה זו בה בשנייה אחת הופכים ארם שפறנס את משפחתו בכבוד לפושע, יצחק לעולם לא ישבה. "המדינה גורמת לך להיות עבריין", הוא אומר, "אם אדם מבוגר כמו שומר חוק, שפועל לטובת המדינה, אתה הופך להיות מסיע שב"חים ו עבריין פלילי ללא כסף. מאיפה אני אחזר את החורש הזה שלא עברתי בו, אני אגונוב? ועוד אני צריך לשלם לעורך דין, החורדים על זה ואני לא קיבל, אני פשוט אכנס לחובות, ומפה הדרך למטה מאד קצורה. יש אנשים שודכנים ואונסים ולא עושים להם כלום, אבל זקן בן 69 לא יכולת התגוננות, תופסים ומוציאים אותו. כל הכלבור".

תגובה המשטרה לא הגיע עד לסגירת הגיא
לyon.
z_mekomi@maariv.co.il